

ממשל צבאי, ממשל צבאות

מאחורי ישראל אלדד

ב הצבאות האחרונות בארץ היו כפי שצברו יון. יון רע כמובן. היין הטוב מרומם את הרוח מבלי להרעיא אותה מן הכלים. היין הרע מקפיא את הגוף ושורב את הכלים, כשהצבעו בעד סאנק ציוה נגד דודם אפריקה, אילי זכינו בכמה גורמים קלים של קילות בארץ והפסדנו קלונדראמים רבים של חוב ואולי אף יקר מזה, בחשבון הרוחק אולי אף עד גמט היק מדימים. לאור המתרחש בקטאנוה ולחשוף ההרכב המשתמש של הארץ, עניין זה של סאנקציות מקבל משמעות משתנה וישראל שהצביעה בעד סאנקציות נגד דודם אפריקה על ארציות להחליט ארץ ולמרות זאת צביעה בעד הגשמת סעיף 11 הודיע משנת 1949 החזרת פליטים, הפיציים, לא תייר וכזה ערבי כל זאת לא ללא כל תנאים מקורמים — התנאים שחייבו וכתבתי על המחבר שמונים — מבגלות האפריקה והאפריקים בעפרות. דבר — ישראל זאת מסייע כמו דיח להצעות החלטה באחד הארץ אם סתם להחליט כי אם לפשלוח צבא ארץ, שמא יתקו מחטורקובה במקום אחר, למען הטיל על ישראל בכות את הרצון המפורקאטי של רוב חברי האומות המאוחדות, כאשר ישראל לא תרצה ולא תוכל להגשים את מה שהיא עצמה הצביעה בעדו.

ואין אותה כפי לראר שהגוי הצבאי הרשמי הכלכלי ולא ידע בעד מה הוא מצביע. סוף סוף ו לא ישיבה של הכנסת, שבה לא פעם הכינם מעמממים מרומים יודים מבלי דעת בדיקם שלה מדובר או מה עמדת סיועה, ועד שתשכן סתם מישר אחרם בעמדת המעמדם על שטחם או עד שדושים הצבעה חוזרת בגלל התכללותם של החיים.

וכן לא באר ההצבעות הארציות והן כפי שהיו, ענין שהיה להכוננו והתכוננו כל מומן והכל תיע דוד וברודו מראש ועד יודים ותחלתם בכנסת ובין ביקורים לפי הזמנה באפריקה וביקורים כלי הזמנה בפיץ, הספקה שרת החוץ להיות בישראל ולדון עם מי שצריך על צמח ישראל בעצות אלו.

ואם אחרי כל אלה מצביעה ישראל בעד סעיף 11 המפורקאטי, אין זה אלא פירוף דעת מולטימנדא, שאין לה הסבר ואין לה סברה, גם אם במקרה שכן הוא הורה שרמי — זים שהודר נעשה שלא על דעת המשלה, ומישהו יבקר איאמון ברוד של דעת החוץ הוא

תוציא את המסקנות המוצקות מכך ותתפטר מעמדי בריאות מכובד, לא במדומה, כי את באמת מעמדי בריאות, שהיו הצבעה אשר כאת אינה מעידה על בריאות התמישה, והיא כאת מן מחלה דיפלומטית, מחלה אגרסיב. אין אני גורם שטעמים סכסכיים מתירים פריצה בעקרונות מדיניים. אולם גם אליבא דסבור שה מות, קשה יותר למצוא אף בין פליטנו ספאיי ו"דבר" נאון אשר יוכיח שה הצבעה בעד ההצעה האמריקאית הינה סכסכיים בגוף. ההצעה היא אגסישראלית מוכר הק ת ואין היא נעשית טובה לגו על ידי זה שהועלו הצעות חמורות יותר של זכ כרוב המינות. כזה הסמפו ובזו ההכמה הציע מורא אפריקה. ארציה וא אף בורמה הידיו תית או חלטה עולית או תחית את ההצעה הערבית מהיום, מכיוון שאחמד סוקריה יציע או הצעה חמורה לכל העדות. פשט לבסל את הצעות ארץ על מדינת ישראל, אם מה שנעשה ריאלית יותר; לשנע את צבא ארץ, גבדנו להחזרת הפליטים או הרכוש שאחרת, ארץ לא לבצע את בינאום ורפליס. זו תהיה כמובן הצעה אימהה ביותר וההצעה הערבית של היום תהי — כלשון ההוב של דוברי משרד החוץ הרשימי או הבלתירשימיים מערכת. דבר — הרע במיעוט, שהי אין רע כזה שלא יהיה כנרדו רע מועט יותר, ואנו נבדע בעד הרע בעמקום כאלו הנענו לאסיסת כוחות גוט בעצרות אירופה ויודי ראסליים, כאלו הנענו לשכלל במיעוטו.

ואל יספורו לנו — כנסת הושרךנענו מימי המנדט — שיגמם סודות והסמכים אסמיים. אין שום סודות אשר יצדקו נעשה כסל מדיני זה, כשהצבעה האנטישארית המוכהת הזאת, ששורב זה גם על ידי רכוש ערבי בישראל, אם כי ערין לא על ידי אופים רפוסו רשמי ואילו כבר על ידי מישהו בלתי רפוסו. כשהצעה זאת תוכרז בצוע על ידי משרד ההסברה הצברי המוכשר או על ידי שיקריי הפולט גורמים נאצים מראה פשט

ועשן סיביריות שפולטת שרת החוץ המנוסת והתרבותית שלנו, כשהצעה אנטישארית זאת תוכרז כהצעה ישראלית ממש. שהי ארצות הכרית יודית ישראל היועקה הציעה אותה וישראל השלום והמפרה יש להגבנו משמע לו, שלמען השלום והמפרה יש להגבנו לה כי היא "הוצדקתי". ומסתבר שתוך מצפון עניק ומכולכל יצאה גם הוראה לזורכים ולעומדים: "שישו יור" דמו: הרעיו וחקקו בשוטרות בהצטרות על צהון ישראל וכל שכן ערב בארץ. הרעיו בכותרית אפריקה לכל דודת הפעוים עוללות המאר שלנו בארץ. ממש זה בישראל, ואם אלו היו רובן של הכותרות בעצמות ישראל, להוסיף חבורו על מהם מרייה, ככל מימה הסברית על כלל מדיני.

ושקט אצלנו. אין צוחה רכוכות. לכל היותר מישהו יגיש שאלתה בכנסת, והעניין יצבר לבתי הקברות לכל העדות; חזרת החוץ והבטחון; על כך נא מציעים איאמון, על כך אין כנסתים אספות מהאר ואין יאזמים להכני גות כל אלה שמורים לפרשת המשת עצירים ערבים מרד-מדגלים, כל אלה שמורים להחליט הממשל הצבאי, שמעל כל המעשים הליטלי כוחה של ישראל. להם אם כן להסיע את דעת הקהל בעניין הצבעת ישראל בארץ; הצבעה זו עצמה ממלאת את התפקיד של החלטה.

כאשר נפרדה סוריה ממצרים וקצים — שמשיתה להתיקים כשם זה מעל דפי הענוותנות הישראלית כנראה כדי להכניס את סוריה וירדן ויראק — שבהק חיים לכל זה, ואמר — ובצוע — שישראל וכה ומלאכה נעשה על ידי אחרים.

זה היה טוב מובן אלאמל — אלאמל ואצו רובי אויבי ישראל היו יכילים לאמר אותו דבר עצמי כלמנו: גם הם זוכים ומלאכתם נעשת על ידינו, מהצבעות בארץ. עד צביעות זו שסמטנו נגד הממשל של ישראל כי שותת מכל רשעים ערביי ישראל

כ אשך לפני שה נודדה. תנועת החרות להיות ראשונה בכנסת הרביעית מנוחה עד להציע את ביטול הממשל הצבאי. היה ברור: הממשלה תאלץ להכנע באחד הימים עד שיש דעתה ויודעתה. שהי גם אם מבטחון ימין יוצאת בתביעה כזאת. מפלגה אשר מלחטון רואי ודאי יקר לה, ממילא דעת הקהל משתכ נעת שכאמת אין צורך בממשל זה ודאי זה נען עניין לתועלת מלגת ספאיי, הגובלת את הממשלה אם לבחירתה. אם לעסקים טובים ב יתנים הסגור וצנובה כאלה מאטרנסוסיטות ציה שלא לצורכי המדינה.

אך אם באמת החיים הצבאי מנוצל על ידי ספאיי, הן לא שותת מה אמת שהחלטהם הקדושה לביטולו נעשתה עניין של אינטרסים מפלגתיים והן התחרות חרישה מי יעלה על כף בתוקף התביעה ובהחטת הערבים לשיבת שונה: (ואולי כדאי יהיה לקבוע מטכז לשיבת שונה: בג'לב'נת', שהי עוד מעט ו"לב" יעשה רשע נגאי בעולם) מני ישראל כנועיות, כנצחית לל, כאשר צנובה דעת הקהל וצדל"ל המטטס מתירים אצלנו להחליט את כ"א ב"י יאר למעשה חמשת העשרות הערבים מרד-המרגלים, ומפעד הערבים כולם לגבי מדינת ישראל והוא הבדיקת כמעמד היהודים באירופה בכלל או הארצות במרס.

לא שאין סימנים לכך שאכן מגצלת ספאיי ארשה אישם את הממשל לסוכותה, אלא שדבר לא אמת לא רק לגבי הממשל של אם גם לגבי העלייה, הם לגבי מעמלי שיקון, גם לגבי מרדן העבודה, ודאי לגבי קול ישראל ואם שרדנו בכך אפשר להרחיק לכת ולהוכיח ספאיי מגצלת את המדינה כולה לאינטרסים שלה ועל פי ש רשק לחכות ליום בו תרעלינה הצעה לבטל את העלייה או משרד העבודה ואת קול ישראל ואת המדינה כולה, כדי לטול מפסאיי סיקור הכנסות והשפעות.

ודאי שיש כמשל זה דימאנוגיה, הן לא פורת פזאת העשייה בתעמולה בהחטת נגד הממשל הצבאי, כי שותת מכל רשעים ערביי ישראל

להתאונן על ריכוזי. לא נזכר כמובן על מנתת הפליטים שמדינת ערב כמבטון וביעודו ולשיקטם, כי אם גם ביחס לאורזים, ולקבלם ביותר במלכות סודיה וברפובליקה המצרית נוסח נאצי. כשום מדינה ערביה אין מידה כזאת ימין יוצאת בתביעה כזאת. מפלגה אשר מלחטון רואי ודאי יקר לה, ממילא דעת הקהל משתכ נעת שכאמת אין צורך בממשל זה ודאי זה נען עניין לתועלת מלגת ספאיי, הגובלת את הממשלה אם לבחירתה. אם לעסקים טובים ב יתנים הסגור וצנובה כאלה מאטרנסוסיטות ציה שלא לצורכי המדינה.

אך אם באמת החיים הצבאי מנוצל על ידי ספאיי, הן לא שותת מה אמת שהחלטהם הקדושה לביטולו נעשתה עניין של אינטרסים מפלגתיים והן התחרות חרישה מי יעלה על כף בתוקף התביעה ובהחטת הערבים לשיבת שונה: (ואולי כדאי יהיה לקבוע מטכז לשיבת שונה: בג'לב'נת', שהי עוד מעט ו"לב" יעשה רשע נגאי בעולם) מני ישראל כנועיות, כנצחית לל, כאשר צנובה דעת הקהל וצדל"ל המטטס מתירים אצלנו להחליט את כ"א ב"י יאר למעשה חמשת העשרות הערבים מרד-המרגלים, ומפעד הערבים כולם לגבי מדינת ישראל והוא הבדיקת כמעמד היהודים באירופה בכלל או הארצות במרס.

לא שאין סימנים לכך שאכן מגצלת ספאיי ארשה אישם את הממשל לסוכותה, אלא שדבר לא אמת לא רק לגבי הממשל של אם גם לגבי העלייה, הם לגבי מעמלי שיקון, גם לגבי מרדן העבודה, ודאי לגבי קול ישראל ואם שרדנו בכך אפשר להרחיק לכת ולהוכיח ספאיי מגצלת את המדינה כולה לאינטרסים שלה ועל פי ש רשק לחכות ליום בו תרעלינה הצעה לבטל את העלייה או משרד העבודה ואת קול ישראל ואת המדינה כולה, כדי לטול מפסאיי סיקור הכנסות והשפעות.

ודאי שיש כמשל זה דימאנוגיה, הן לא פורת פזאת העשייה בתעמולה בהחטת נגד הממשל הצבאי, כי שותת מכל רשעים ערביי ישראל

ליתודי ברית המועצות בכל לב, אותה מידה. של חופש שנהנים מגנת הערבים בתחומי הממשל הצבאי כמדינת ישראל. חופש הביטוי והף — הלאה, ויבנו של עולם — חופש הציגה מ"גהינום" זה. וכל המשמיע קול תלונה על הידרית שוירים כוחות הבטחון הישראלים כפי שמוטט לצנזר לא ארץ אויבי, ישאל או כבלוי מעל ליכת הכנסת ומעל במת ארץ: — כמו ברוד נעשתה זה מרעיות שוירים בברלין כפי שמוטט לגבי פו מו המרדיות למערכת; ו ימו שבא בשם הצדק לתבוע החזרת פליטים ואיתור נכסים של פליטים, ישאל מעל במת הכנסת ומעל במת ארץ: — מוכן הוא להחזיר, את ששת מיליונים הגרמנים שהיוה של פולין, לסודיה מ"גהינום" זה. דימאנוגיה כזו, ויבנו משהו מכלל, מריו של הערבים כאן בסרם הפול, ההכרעה על שלום ומלהמה ונבולות דברה, כינו לבין מדינת ערביות באיור. רק לאחר הכרעה שכזאת (ולא דובר כרנע על צורתה ומצותה) אפשר יהיה לדבר על נורמאליות ועל זכויות ועל מיעוט רגיל וכיוצא באלה שבעודתם רוצים אויבים מרעה, דימאנוגיה כזו, יהודים טובים מבטל, ומפלגות יריבות מסמני נעהואסרר ועינינו למצוהה להחליט את כוחות המדיני כלפי חוץ וכפי מניח, בתחום התמנוני הממשל והתחום התמישה והריאלה הריאליסטיה.

הכניעה הצביעות הערביות-אמריקאיות בארץ והכניעה הצביעות של האוטונומיה בבית, על החתמה על הידריות שטכנות, של ממשל הסחטנות הגוברות וחלכת ש, וכאן, טוב שישר הבטחון לישראל כבר פשט את מגדי הנוריות.

כמו שראש ממשלת ישראל כבר חזר ממעמקי הנייראנה לעמק הבכא של העולם הזה שלנו. טוב שישנ אלה היה אם תולט ששתחרר מעולל הצביעות של ממשל ארץ הימאנוגיות בישראל ואם נעשה זאת מהתאם לצורכי השעה החמורה אשר באה עלינו כבגוד עליה, כבגוד גלי שכיחות חסותיות אף הן, כבגוד נאצי אויבי, כבגוד חצפת גוט חמשי, מי יעז אם במקום לבטל ממשל צבאי, לא יתה צורך אף להרחיבו, ולא דוקא לגבי ערבים אימים ככזה ובפולין.

כא לגבי עוריהם מקרנבו.